

Přiznám se a bez mučení? Musela jsem si tohle CD pustit několikrát, abych mohla říct o něm víc než, že jednotlivé skladby mi splývají do sebe jednolitý nekomplikovaný celek. Po x-tém poslechu jsem přece jen došla na rozdíly, které stojí za zmínku. Třeba, že?

- "gospel" *Don't you believe in god* /autor "reliéfák" Zbyněk Bureš/ je jediná skladba, při níž se ukázalo, že **Vabank Unit** má i pěkný čtvrtý hlas. /Kdo je jeho majitelem se bohužel z obalu nedá zjistit, škoda!
- tento bas se ještě objeví v a capellovém začátku skladby *Put yourself in my place* a pak ve všech sborech zmizí.
- *Put yourself in my place* je jedna ze dvou skladeb, kde se projeví Vabank jako dravá a hravá bluegrassová kapela. Také díky skvělým houslím hostujícího Standy Palúcha.
- instrumentálka *Back home* je dobře zahráná, jak se na kapelu, která má už nějaký ten růček hraní za sebou, sluší a patří, ale šťávu a odpich jí dodávají jen již zmiňované housle.

Celé CD na mě působí trochu sterilním dojmem. Prostě trochu jako slogan z reklamy "vyčistí a nepoškrábe". Je standartně dobře zahráné, slušně zazpívané, ale nepřekvapí, nepřilepí k repráku. Bude příjemným poslechem k jízdě autem, k vaření, žehlení? neublíží. Snad jen Vabanku samotnému, který na koncertě umí zahrát s nábojem a drivem a vytvořit atmosféru, která se na ten malý kotouček vměstnává jen velmi těžko. A tak malá rada na závěr - kdo se chce s touhle kapelou opravdu seznámit, zajděte si na ni někam do klubu a určitě nebudete litovat.